

[Fjerde næstformand]

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Den skattemæssige behandling af visse tilskud til fiskeriet m.v.).

(Fremsat 15/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Hjortnæs, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne gøre et par bemærkninger også her.

Det er jo et lovforslag, som til forveksling ligner nogle tidligere forslag, vi har set, hvor man udskyder muligheden for at tage nogle tilskud til indtægt i en 10-årig periode.

Sidste gang vi havde et tilsvarende forslag til behandling, udtalte jeg på socialdemokratiets vegne, at vi gerne så, man fandt den efter vores opfattelse rimeligere ordning, at man modregnede tilskuddet i afskrivningsgrundlaget. Det er vel, ikke mindst efter at vi har fået indekseringen af afskrivningerne, en bedre måde at løse det på, for hvis man har en skattepligtig indkomst, vil man skyde beløbene i 10 år uden nogen indeksering, det vil sige, at man har et indekseret afskrivningsgrundlag, men man får et tilskud, som ikke indekseres.

Ministeren siger ganske vist i bemærkningerne, at man får et nogenlunde tilsvarende beløb ind på et eller andet senere tidspunkt, men selv om inflationen heldigvis er lavere, end den har været, må vi erkende, at det er udhulede skattekroner, man får ind, og at det trods alt statsfinansielt giver nogle virkninger. Derfor vil jeg bede om, at vi endnu en gang undersøger, om ikke vi burde gå den vej.

Her taler vi for 1984 om et beløb på 40 mill. kr., altså et tabt skatteprovenu, hvis alle udnytter det – og det tror jeg alle gør – på ca. 20 mill. kr., og hvis man gør det i en 10-årig periode, er vi jo oppe på ikke helt uvæsentlige beløb. Derfor vil jeg bede ministeren

om at overveje den mulighed og om, at vi i fællesskab i udvalget ser, om ikke vi kan finde den anden løsning, om ikke den er mere holdbar set på længere sigt.

Sidst vi havde forslaget til behandling, accepterede vi det forslag, ministeren kom med, fordi det var meget små beløb, men hvis vi lægger virkningerne af de lovforslag, vi efterhånden har haft på dette område, og som har en sådan udskydelsesmulighed, sammen, mener jeg, at vi kan konstatere, at det ikke er uvæsentlige beløb, vi taler om, og det vil ud fra et skatteteknisk retfærdighedssynspunkt være en bedre måde at gøre det på. Derfor beder jeg bare ministeren om, at vi i udvalget undersøger, om ikke vi kan gøre det på den anden måde.

I øvrigt er vi positive over for at løse det reelle problem, og det håber jeg vi kan finde ud af i fællesskab under udvalgsbehandlingen.

Aagaard (KF):

Jeg skal ligesom min forgænger starte med at beklage, at mit partis ordfører i denne sag, hr. Collet, ikke kan være til stede, hvorfor jeg på hans vegne skal forelægge følgende.

Det konservative folkeparti anbefaler varmt dette forslag til vedtagelse. Dele af dansk fiskeri er nemlig kommet i store vanskeligheder på grund af ændringerne i EFs fiskerordninger.

Både fra Danmark og EF afhjælper man disse vanskeligheder ved at yde tilskud til fiskerne, så de kan omlægge deres produktion efter de nye regler. Disse tilskud fra EF og staten får ikke den nødvendige virkning, hvis staten genopkræver størsteparten af tilskudsbeløbene som indkomstskat i det år, hvor tilskuddet udbetales. Derfor er det en god løsning på dette problem at give fiskerierhvervet mulighed for at fordele tilskudsbeløbet over en 10 års periode. Derved får tilskuddet større virkning på produktionen og investeringerne i fiskerierhvervet og dermed for samfundsøkonomien.

Lovforslaget bidrager samtidig til at gøre reglerne på området enklere og mere ensartede, idet der har været forskellige beskattingsprincipper på dette område. Reglerne bliver nu simple og letforståelige, som det jo hele tiden også har været regeringens politik.

[Aagaard]

Samtidig hæfter vi os ved lovforslagets bemærkninger om, at denne forenkling ikke i løbet af den omhandlede 10 års periode vil give provenutab for det enkelte tilskuds vedkommende.

På den baggrund skal jeg på det konservative folkepartis vegne tilsige en positiv holdning under udvalgsarbejdet.

Knud Andersen (V):

Lovforslaget tilsigter at behandle tilskud til fiskeriet ens i skattemæssig henseende. I ligningsloven er der givet mulighed for, at tilskud til investeringer i forbedret energiudnyttelse i fiskerfartøjer og tilskud til bedre fangstbehandling tages til indtægt over en 10-årig periode og ikke blot i det år, hvor tilskuddet udbetales.

For de nævnte tilskuds vedkommende er der tale om en videreførelse af gældende skattemæssige behandling. Det nye er, at også tilskud til strukturforbedringer inden for fiskeriet og til tilskud til akvakulturanlæg skal kunne optages som indtægt over en 10-årig periode og ikke som øvrige tilskud i det år, hvori tilskuddet erhverves.

Der er god fornuft i, at tilskud skattemæssigt hører hjemme i den årrække, hvori det, som tilskuddet er ydet til, fungerer. På længere sigt er der ingen eller meget små provenumæssige virkninger af lovforslaget, men umiddelbart må man formode, at tilskud vil komme til beskatning i år med lavere indkomster. Men generelt vil de aktiviteter, der ydes tilskud til, give et højere indkomstgrundlag og i alt være en fordel for både skatteyderen og for samfundet som helhed.

Med disse bemærkninger kan venstre tilslutte sig forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Dette forslag er jo af en type, som vi har set nogle gange. Der sker hver eneste gang det, at når folketinget har vedtaget et eller andet erhvervstilskud, kommer skatteministeren nogle måneder senere og foreslår, enten at tilskuddet bliver skattefrit, eller at det bliver fordelt over en 10-årig periode.

Jeg konstaterer, at det er bedre, at det bliver fordelt, men selv i dette tilfælde ligger der jo ud over selve tilskuddet en ganske betydelig likviditetsfordel i den skattemæssige behandling, for sagen er jo, at de udgifter,

som tilskuddet dækker, er enten fuldt fradragsberettigede eller fuldt afskrivningsberettigede. Det vil i praksis sige, at de fratrækkes i løbet af en 3-4-årig periode. Når man derfor udskyder beskatningen over en 10-årig periode, ligger der en ganske betydelig likviditetsmæssig fordel i tilskuddet, som må være helt utilsigtet.

Jeg vil også understrege, som hr. Stavag gjorde det, at det forhold, at afskrivningen er indekseret, gør disse forhold endnu værre. Derfor synes jeg, vi burde finde frem til en fast ordning for behandling af disse erhvervstilskud, en logisk sammenhængende ordning, således at tilskuddet blev skattefrit, men til gengæld fragik beløbet i enten fradragsgrundlaget eller afskrivningsgrundlaget. Det ville være den logisk sammenhængende måde at gøre det på.

Som det fremgår, kan vi ikke støtte ministerens forslag, men vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet bidrage til at finde en fast og logisk sammenhængende og rimelig måde konsekvent at behandle erhvervstilskud på skattemæssigt.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er enig med ministeren i, at det drejer sig om at behandle tilskud på samme måde, og det forstår jeg er lovforslagets hovedsigte. Om det så er den rigtige måde, der er fundet her, eller vi under udvalgsarbejdet skal finde frem til en anden måde, er vi positivt indstillet på at overveje.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har stemt imod de tilskud til fiskeri, som er omtalt i dette lovforslag, og derfor vil vi også gå imod, at disse tilskud skal kunne tages til indtægt over en 10-årig periode.

Lenger (VS):

Den regel, som ministeren foreslår, indebærer jo ikke blot, at en række tilskud til fiskeriet skal kunne medregnes ved indkomstopgørelsen over flere år, men også at tilskuddene skal kunne strækkes ud over hele 10 år, og – hvad der er væsentligst – at den enkelte skatteyder, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, selv kan bestemme, hvor meget der skal regnes med i det enkelte år.

[Lønger]

Det indebærer efter vores opfattelse en risiko for spekulation, for herved får den enkelte skatteyder jo også mulighed for at placere tilskuddene på de enkelte år ud fra nogle overvejelser om, hvordan man kan flytte rundt og dermed opnå den mindst mulige samlede skat.

Det indebærer, at lovforslaget er en indirekte opfordring til spekulation – det giver i hvert fald mulighed for det – og på den baggrund kan vi ikke anbefale det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Et fornuftigt forslag, som vi gerne støtter.

Thoft (SF):

Jeg vil gerne i fuldstændig forlængelse af det, vores ordfører, hr. Rahbæk Møller, sagde, sige følgende: det er lidt underligt, når man fra regeringens side taler om regelsaneringer, at der nu yderligere laves en regel, hvorefter man kan fordele et beløb over en 10-årig periode. Tænk på de kontrolproblemer, der er med at holde styr på, om kutterjerne nu også husker at få beløbet indtægtsført i alle 10 år.

Det er heller ikke særlig konsekvent. Da man i 1977 f.eks. vedtog 40 pct.s tilskuddet til produktudvikling – det var såmænd et meget fornuftigt formål og et meget fornuftigt forslag, der skulle sikre flere arbejdspladser – skete der det, at man få år senere – det var under den socialdemokratiske afgiftsminister hr. Hjortnæs – samtidig gjorde produktudviklingstilskuddet skattefrit. På den måde bliver det til Ebberød Bank. Først giver man 40 pct. i tilskud, og så giver man via skattebilletten 70 pct. i tilskud. Det er 110 pct.; man kan leve af at produktudvikle, der behøver aldrig at komme noget fornuftigt ud af det.

Det er for så vidt det samme, der kommer til at ske her, men man har ikke engang kunnet finde ud af at bruge den samme regel. Nu laver man en ny regel, hvor det skal fungere over en 10-årig periode, og så kalder man det oven i købet regelsanering. Hvis skatteministeren vil forenkle – og det påstås, at skatteministeren vil det – og hvis regeringen vil spare – og det påstås, at regeringen vil spare – kunne man meget enkelt vise det ved at tage dette tåbelige lovforslag af bordet omgående.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er muligt, at hr. Thoft ved en del om bruttoregisteretons og tonnage, men hvordan et 40 pct.s tilskud kan laves om til et 110 pct.s tilskud, bare fordi man ikke skal betale skat af de 40 pct., som man har fået, går altså ud over min regnemaskine.

Må jeg i øvrigt takke for flertallets tilslutning til lovforslaget. Jeg er meget glad for de indlæg, man kom med her. Jeg synes, de alle sammen – også de, der var kritiske – indeholdt noget meget nyttigt. For forholdet er jo simpelt hen dette, at vi har diskuteret spørgsmålet om ligningslovens § 27 b tidligere i tinget, og da lovede jeg, at vi ville undersøge, om vi kunne finde en anden måde at give den skattegodtgørelse på.

Det er ikke, fordi vi ønsker at strø om os med skattegodtgørelser, men forholdet er det enkle, at det er meget svært for offentligheden at forstå, at vi først giver et tilskud og så tager meget mere tilbage igen ved at beskatte det. Derfor må der findes en eller anden løsning på det, og jeg kan sige, at den løsning, som hr. Stavad antydede, og som andre tilsluttede sig, arbejder vi med i ministeriet. Når det har trukket lidt ud, er det, fordi vi gerne vil have et overblik over alle de tilskud, der gives fra alle ministerier til forskellige ting, for at se, om vi kan få en bedre måde at gøre det på.

Endelig vil jeg gerne oplyse tinget om, at jeg til anden behandling af forslaget stiller ændringsforslag, der går ud på, at tilskud, der ikke er taget til indtægt, skal beskattes, hvis den fulde skattepligt ophører på et eller andet tidspunkt inden for 10 års perioden.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hvis perspektivet i ministerens tilsagn om, at tingene skal gøres skattefrie, betyder, at ungdommens uddannelsesstøtte som konsekvens af dette forslag også bliver skattefri, vil SF da begynde at se på forslaget med lidt mere sympatiske øjne.

Så siger ministeren, at han ikke kan forstå, hvordan 40 pct.s tilskud kan blive til 110 pct., og det er jo synd, at skatteministeren ikke forstår dansk skattelovgivning. Nu skal jeg så prøve at forklare det.

Hvis ministeren investerer 100.000 kr., så starter han med at få 40.000 kr., altså 40 pct.,

[Thoft]

refunderet af det offentlige. Når ministeren så udfylder sin selvangivelse, trækker han de 100.000 kr. til produktudvikling fra, og så får han 70 pct. i skattelettelse, det er 70.000 kr. 40.000 kr. plus 70.000 kr. er 110.000 kr. 110.000 kr. er af 100.000 kr. 110 pct. Sådan!

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Nogle tror, at ingen kan følge med og forstå, hvad der siges, hvis man taler hurtigt. Det var et højest besynderligt regnestykke. Forholdet er det – lad os gå ind på eksemplet – at man investerer 100.000 kr. i produktudvikling.

Man får et tilskud på 40.000 kr. Dette tilskud gøres skattefrit. Ja men hvad har man så fået? Man har fået 40.000 kr. Man har ikke fået andet end de 40.000 kr. Man har fået et tilskud, og tilskuddet er skattefrit. Sådan!

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg ved ikke, om ministeren ikke vil eller ikke kan forstå det, hr. Thoft sagde. For hvordan ministeren end vender og drejer det, så er sandheden i det, hr. Thoft har sagt, at man i det eksempel, som blev draget frem, sparer 70.000 kr. i skat ved at foretage en investering på 100.000 kr. Oveni får man et tilskud, som er skattefrit, på 40.000 kr., altså får man dækket udgiften på 100.000 kr. med 110.000 kr. Altså har man 10.000 kr. skattefrit, man kan stikke ned i lommen.

Så hvordan ministeren end jonglerer med forskellige forklaringer og forsøger at adskille skattelovgivningen fra tilskudslovgivningen, må vi sige, at hr. Thoft har ret, og jeg kan i øvrigt tydeligt huske dengang, vi behandlede det forslag – jeg var ordfører på det – at den daværende skatteminister måtte bekræfte, at det forholdt sig sådan.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Nu er vi ved et af de tilfælde i livet, hvor man kan afkontrollere, om man har en logisk konstruktionsfejl i hjernen. Jeg vil indledningsvis sige, at der er mange mennesker, der er blevet til meget her i livet, selv om det er konstateret, at de har sådan en logisk konstruktionsfejl i hjernen.

Lad os prøve at se på det lidt forenklet. Vi har to personer. Den ene laver produktud-

vikling for 100.000 kr. Han får ikke noget tilskud. Han kan trække sine omkostninger ved produktudviklingen fra. Den anden laver produktudvikling for 100.000 kr., men får 40.000 kr. i tilskud. Disse 40.000 kr. bliver ikke beskattet.

Så vil jeg gerne spørge: er de pågældendes situation på nogen som helst måde forskellig skattemæssigt? De har begge to investeret hver 100.000 kr. De kan begge to i kraft af deres egen investering trække de 70 pct. fra – vi forudsætter en marginalbeskatning på 70 pct. Den ene har fået 40.000 kr. mere, som ikke bliver beskattet. Hans situation bliver 40.000 kr. bedre. Ja men det var da også det, der var meningen med tilskuddet. Men det er jo ikke de 40.000 kr., der pludselig bliver til 110.000 kr. De 40.000 kr. bliver til 40.000 kr. 40.000 kr. kan aldrig blive til 40.000 kr. på den måde, som de herrer regner det ud.

Men skal vi ikke overlade det til weekenden at konstatere, hvem af os der har en logisk konstruktionsfejl i hjernen?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun minde skatteministeren om den politiker, der for mange år siden vistnok endda her fra folketingets talerstol sagde: hvis det er fakta, så benægter a fakta. Jeg synes, det havde været meget mere reelt, om skatteministeren havde svaret det samme her.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det, jeg kaldte den rene Ebberød Bank, er det forhold, at når man afholder udgifter på 100.000 kr., får man 110.000 kr. refunderet af det offentlige enten via skattebilletten eller via tilskud. Skatteministeren må da erkende, at det er Ebberød Bank, når virksomhederne overhovedet ikke behøver at tage stilling til, om udgiften er fornuftig, for den giver kasse under alle omstændigheder. Det må da være rimeligt for folketinget, at man sørger for, at også virksomhederne dog tvinges til bare den mindste smule sparsommelighed. Denne måde at give erhvervstilskud på er i hvert fald erhvervstilskud, så enhver idiot kan forstå det.

Formanden:

[Formanden]

Jeg kan forstå, at det sidste udtryk ikke var møntet på nogen tilstedeværende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om frigørelsesafgift af ejerlejligheder. (Inddragelse af udstykningsgevinster).
Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 9/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg har forstået, der var ordførere, der havde ventet, at denne og den følgende sag gik sammen. Således har vi ikke tilrettelagt det, men jeg kan sige, at jeg vil være liberal i min forvaltning, sådan at der ikke gøres indsigelse fra formanden, hvis nogle skulle finde anledning til at berøre også næste punkt på dagsordenen.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke formanden for den liberale fortolkning, som jeg også vil benytte mig af, med hensyn til de to lovforslag, som hr. Rahbæk Møller og andre medlemmer af SFs gruppe har fremsat.

De går ud på, at man skal opkræve en afgift, når et lejemål i en udstykket ejerlejlighed opsiges og derved frigøres for lejerestriktioner. SF har som nævnt i bemærkningerne tidligere fremsat et noget lignende forslag, der ikke blev vedtaget.

Efter det nu fremsatte forslag skal afgiften beregnes med 50 pct. af forskellen mellem

ejerlejlighedens kontantejendomsværdi før og efter opsigelsen og skal efter forslaget påhvile ejendommens ejer. Beregningen af afgift minder naturligvis en del om frigørelsesafgift ved landbrugsejendommers overførsel til byzone, men her er afgiften af de første 200.000 kr. kun 40 pct.

Det andet forslag, som er en konsekvens af det første, går ud på at indføre en vurdering af udstykkede ejerlejligheder i forbindelse med opsigelsen af lejemålet.

Jeg synes af flere grunde ikke, at forslagene er særlig gode – for at sige det mildt. For det første må man tage i betragtning, at de rigtig store gevinster ved udstykning og salg af ejerlejligheder er opnået på de ejendomme, der er opført før 1966, da ejerlejlighedsloven trådte i kraft, samtidig med at der blev gennemført årlige forhøjelser af huslejen.

Grunden til de store gevinster dengang var, at huslejerne indtil 1966 var holdt kunstigt langt nede, således at prisen på udlejningsejendomme blev fastholdt på et unaturligt lavt niveau i forhold til f.eks. parcelhuse. Med andre ord var der gevinster at hente ved køb af en udlejningsejendom og senere udstykning, men de fleste af disse gevinster er taget hjem enten ved salg af enkelte ejerlejligheder eller ved en bloc-salg til priser, der har taget hensyn til fremtidige udstykningsgevinster.

De gamle ejendomme kan stort set ikke længere udstykkes. Når man nu taler om de store udstykningsgevinster, må man også have med i billedet, at husejerne i mange, mange år har måttet tåle en meget lav forrentning af den kapital, der var anbragt i udlejningsejendomme.

Allerede i 1977 indførtes en afgift ved førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder fra den gamle boligmasse. Denne afgift er så sent som i 1982 forhøjet til det dobbelte, nemlig fra 2½ pct. til 5 pct., og vel at mærke 5 pct. af den nominelle overdragelsessum. Denne stemte også mit parti for i sin tid, fordi vi følte, at det var rimeligt, at der kom en afgift, og vi følte, at 2½ pct. var ude af trit med udviklingen.

Denne forhøjelse blev i øvrigt i 1982 gennemført samtidig med den nye ejendomsavancelov, der gjorde mange ejendomsavancer skattefri. Forhøjelsen blev jo netop gennemført, fordi man vidste, at der stadig væk var en del store udstykningsgevinster knyttet